

Karčimarčik stál pri správcoých dverách. Náhle za jeho chrbtom zaškrípali kroky. Ktosi prichádzal. Karčimarčik sa obzrel.

– Tuším sa tu modlíš, – povedal prichodiaci. Pri ústach sa mu zažeravela cigareta.

– Správca nie je doma, – oznamoval klampiar.

– Veď ja viem, – odvetil chlap. Pristúpil k dverám a zahrmotil kľúčkou. – Pani správcová, otvorte!

Štefka ho poznala po hlase.

– To ste vy, pán Višváder? – opýtala sa.

– Ja som to.

Chvíľočku bolo ticho, potom štrklo a cvaklo v zámke. Dvere sa pomaly odchýlili.

Štefka bojzhlivo vystrčila hlavu a opýtala sa: – Pán Višváder, prosím vás, čo sa tu robí?

– Všetličo, všetko – usmieval sa bíreš. – Ešte viac než všetko. Aj vojna, aj revolúcia. Kľúče potrebujeme.

– Aké kľúče?

– Železné. Ideme rekvirovať. Rekvirujeme.

Karčimarčik sa strašne pohoršil. – Ježišmária! Radšej nerekviruj, no len nerekviruj! Čo chceš rekvirovať? Čo chceš rekvirovať?

– Hocčo. Báršaj prasa.

– Ja vám nerozumiem. – Štefkin pohľad behal od jedného k druhému.

– Veď aj vy máte prasa, vy máte tiež prasa.

Klampiar krútil hlavou. – Jéjdamária, ježišmária! Karčimarčik nerekviruje, to si zapamätaj!

– Ale, ale, ale! A načo si sem prišiel? Čo tu karčimarčikuješ? Čo predomnou karčimarčikuješ? Azda si sa prišiel sem dívať iba cez kľúčovú dierku, cez kľúčovú dierku?

Karčimarčik sa obrátil k správcovej. – Prosím vás pekne, mladá pani, nevšímajte si ho! Nepočúvajte ho! – Potom však začal lamentovať: – Kristepane, ježišukriste, on má v hlave prasa, on má v hlave prasa! Kľúče zháňa, myslí teraz na kľúče a na prasa! Staraj sa o svoje kľúče a o svoje prasa! Somár jeden, myslíš, že budeme za Nemcami behať s prasatom!

Medzitým niektorí chlapi prišli k sušiarne na tabak. Chvíľu váhavo prestupovali, potom ktorýsi pristúpil k dverám a prudko udrrel do nich zadkom.

Dvere sa otvorili a ktosi poznamenal: – Čistá robota!

Raninec odbehol preč a čoskoro priniesol vrecia, ktoré potom naplnili mladým, slabo vysušeným tabakom.

Gabčova žena vyšla na dvor a viedla za ruku aj ospanlivého synčeka. Práve vtedy vychádzali chlapi zo sušiarne, šli jeden za druhým, každý niesol vrece. Osem vriec. Dominkova mať mohla vrecia spočítať. Ale ona ich nepočítala. Prizerala sa chlapom do tváre, hľadala si medzi nimi manžela.

Šiel posledný, ale bez vrecia.

správca
– lit: intező

klampiar
– bádogos

hocčo
– akármi, báarmi
báršaj (hovor.)
– akár a ... is